

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11P/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200407
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: N.J. N., J.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec dieťa rodičov: I. N., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. Č. G. XX a V. N., J.. XX.XX.XXXX, G. Č. G. Č.. XX, t.č. ÚVTOS Želiezovce, v konaní o zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom otca zo dňa 14.01.2019 doručeného súdu dňa 23.01.2019 sa otec maloletého dieťaťa domáhal zníženie výživného na maloletého N. N., J.. XX.XX.XXXX. Vo svojom návrhu uviedol, že uznáva svoje zlyhanie 04.11.2018 po ktorom stratil kontakt so svojim synom. Uviedol, že syn N. je pre neho najvyššia priorita, preto ťažko znáša kvôli nemu rozpad manželstva. Uvádza, že sa považuje za nemajetnú osobu, napriek tomu, že po otcovi zdedil aj so sestrou malé čiastkové podiely v urbáre P. G.. Rovnako osobný automobil s ŠPZ PT XXX AK je podľa neho bezcenný.
2. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 18.03.2019. Navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil, t.č. sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody L., pričom súhlasil s prejednaním veci bez svojej prítomnosti. Matka maloletého na vytyčenom pojednávaní nesúhlasila s podaným návrhom, pričom súdu uviedla, že dieťa, ktoré sa im s navrhovateľom narodilo bolo plánované a je pre ňu nepochopiteľné, prečo otec dieťaťa, ktorý tvrdí, že je syn pre neho všetko, nie je schopný sa o neho náležite postarať a zlepšiť mu život, pričom vlastným pričinením si zavinil to, kde sa momentálne nachádza. Zníženie výživného by bolo podľa matky na úkor dieťaťa. Matka maloletého tiež uviedla, že od predchádzajúceho rozhodnutia sa nijakým podstatným spôsobom nezmenili pomery. Hoci zmenila zamestnanie a nepracuje už ako čašníčka a jej čistý príjem je vyšší cca o 200,-Eur, v prechádzajúcom zamestnaní, okrem fixného platu si privyrobila aj na tzv. „tringeltoch“, takže má reálne k dispozícii takmer rovnaký príjem. Zároveň uviedla, že od posledného rozhodnutia súdu sa nijak podstatne nezmenili ani životné náklady a výdavky na maloletého. Konštatovala len mierny nárast výdavkov na stravu a oblečenie maloletého, z dôvodu vyššieho veku. Ohľadne plnenia vyživovacej povinnosti zo strany otca matka uviedla, že otec odkedy je vo výkone trestu jej prispieva zhruba 40,-Eur mesačne.
3. Kolízny opatrovník, vzhľadom na krátku lehotu, ktorá uplynula od predchádzajúcej úpravy a tiež vzhľadom na skutočnosť, že sa nijako podstatne nezmenili pomery oprávneného a povinného, navrhol návrh otca zamietnuť ako nedôvodný.
4. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom matky maloletého dieťaťa, prečítaním návrhu otca na zníženie výživného, prečítaním správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o prešetrení pomerov v domácnosti matky, prečítaním správy daňového úradu týkajúce sa otca dieťaťa, lustrácia v evidencii vozidiel otca dieťaťa, lustrácia v REGOB a sociálnej poisťovni rodičov dieťaťa, listami vlastníctva

z kat.portálu, pripojeným spisom tunajšieho spisu 9P/51/2018 a 10P/3/2017, trestným rozkazom 0T/92/2018 - 102, trestným rozkaz 2T/95/2017 - 55 a uznesením 2T/95/2017 - 71 na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z pripojeného spisu 10P/3/2017 súd zisťuje, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. 5P/58/2014-47 zo dňa 10.11.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec, č.k. 5P/58/2014 - 66 zo dňa 22.12.2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Cop/13/2015-78 zo dňa 01.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.01.2015. Na základe uvedeného rozsudku bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, a otec bol zaviazaný prispievať výživným vo výške 140,-Eur mesačne. V čase rozvodu malo dieťa 5 rokov a navštevovalo materskú školu. Priemerný mesačný zárobok matky predstavoval 67,83 Eur. Matka zabezpečovala dieťaťu osobnú starostlivosť, bývanie aj stravovanie.

Náklady spojené s bývaním predstavovali 190,-Eur, výdavky na materskú školu 30,-Eur mesačne, výdavky na lieky pre dieťa 10,-Eur mesačne. Otec dieťaťa dosahoval príjem z pracovnej činnosti priemerne mesačne 358,66 Eur a priemerné mesačné cestovné náhrady predstavovali sumu 842,50 Eur.

6. Trestným rozkazom č.k. 2T/95/2017 -55 zo 04.08.2017 bol otec maloletého dieťaťa uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na 1 rok.

7. Trestným rozkazom 0T/92/2018-102 zo dňa 26.09.2018 bol otec maloletého uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

8. Uznesením č.k. 2T/95/2017 - 71 z 15.11.2018 Okresný súd Lučenec rozhodol o tom, že otec maloletého dieťaťa sa neosvedčil a nariadil mu neodkladný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

9. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 10P/3/2017 - 90 zo dňa 02.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Cop/26/2018 - 132 zo dňa 25.09.2018, ktoré nadobudli právoplatnosť 05.10.2018 súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, pričom v odôvodnení rozhodnutia súd konštatuje, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný napriek tomu, že naposledy bolo o výške výživného rozhodnuté v roku 2015, avšak v čase rozhodovania, malol. N. navštevoval predškolské zariadenie, no v súčasnosti má maloleté dieťa 8 rokov a navštevuje základnú školu. Preto je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti do podania návrhu v roku 2017 vzrástli odôvodnené potreby na strane dieťaťa podmienené jeho vekom a rastom (stravné a ošatenie), ale predovšetkým nástupom do školy. Súd konštatuje, že aj príjem na strane matky sa od poslednej úpravy zvýšil, no matka sa o dieťa osobne stará, pričom so starostlivosťou o dieťa jej príležitostne vypomáhajú starí rodičia. V čase rozhodovania súdu bol otec maloletého dieťaťa vo výkone väzby, pričom túto skutočnosť súd posúdil tak, že to nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa. Pred nástupom do výkonu väzby dosahoval jeho príjem cca 530,-Eur mesačne brutto. Súd konštatuje, že otec v súčasnosti síce nemá pravidelný príjem, avšak jeho postoj k práci považuje súd za ľahkomyselný, ktorým ohrozil výživu dieťaťa, pripravil sa o možnosť aktívne sa zúčastniť pracovného procesu a dosiahnuť pravidelný príjem z ktorého by platil vyživovaciu povinnosť, čo nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa. Z tohto dôvodu súd neprihliadol na momentálne insolventnosť a väzbu otca, ktoré si spôsobil výlučne sám svojou protiprávnou činnosťou, preto jeho návrh na zníženie výživného zamietol. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. O odvolaní otca rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 25.09.2018. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.10.2018, ktorým rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 10P/3/2017 - 90 zo dňa 02.02.2018 potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatuje, že otec v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ako aj v čase podania odvolania bol v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Uvedená skutočnosť - výkon väzby však nemá vplyv na posudzovanie vyživovacej povinnosti a už vôbec nie na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloletého, keďže si uvedenú situáciu zavinil sám, a táto nemôže byť na ťarchu dieťaťa. Krajský súd konštatuje, že vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého rodiča a túto si musí plniť aj na úkor svojich osobných potrieb. Povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa vedel riadne užiť. V konaniach v starostlivosti o maloleté dieťa je na prvom mieste jeho záujem , tento je nadriadený nad záujem povinného rodiča v danom prípade otca. Zníženie výživného nie v záujme maloletého dieťaťa.

10. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vypracoval správu z prešetrenia pomerov z ktorej vyplýva, že matka maloletého dieťaťa býva v 2-izbovom prenajatom byte, pričom mesačné náklady na bývanie činia 210,-Eur. Od januára 2019 je matka maloletého zamestnaná v ŽSR Bratislava, pracovisko Breznička ako signalistka a jej čistý mesačný príjem predstavuje 550,-Eur + prídavky na dieťa 24,34

Eur. V spoločnej domácnosti žije sama len s maloletým synom Sebastiánom, žiakom ZŠ v Poltári. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Poltár doporučil návrh otca zamietnuť.

11. Na vytýčenom pojednávaní kolízny opatrovník zotrval na predloženej písomnej správe a žiadal návrh otca zamietnuť, vzhľadom na skutočnosť, že od poslednej úpravy neuplynula dostatočná lehota a pomery sa podstatným spôsobom nezmenili.

12. Lustráciou v katastri nehnuteľností súd zistil, že otec maloletého dieťaťa je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, XX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX M. XXX pre katastrálne územie a obec Č. G., LV č. XX, XX M. XXX pre kat.územie a obec L. a LV č. XXXX M. XXXX pre kat.územie K. , ktoré nadobudol titulom dedenia.

13. Lustráciou v evidencii vozidiel Okresného dopravného inšpektorátu Poltár bolo zistené, že otec maloletého dieťaťa je v evidencii vedený ako vlastník a držiteľ motorového vozidla zn. FORD GALAXY ev.č. K. XXX M..

14. Lustráciou v sociálnej poisťovni matky maloletého dieťaťa súd zistil, že matka je od 01.01.2019 zamestnaná v ŽSR - účelové stredisko Zvolen.

15. Z lustrácie v sociálnej poisťovni otca maloletého dieťaťa súd zistil, že otec malol. dieťaťa pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody pracoval v spoločnosti EUROPERSONAL&FABRIKA, s.r.o., s vymeriavacím základom v mesiaci august 2018 513,57 Eur a v mesiaci september 2018 871,83 Eur.

16. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Zb.z. Zákona o rodine a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

17. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

18. Podľa 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

19. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

20. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

21. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. 13)

22. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

23. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta, Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

25. Podľa § 121 zák.č. 161/2015 Zb.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

26. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

27. Rozhodnutia súdov, ktoré určujú výživné môžu byť zmenené, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov. Táto zásada vyjadrená v citovanom ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine a reflexovaná v procesnom ustanovení § 121 CMP umožňujú docieľiť zmenu v rozhodnutí vychádzajúcich zo skutočností, ktoré sa postupom času zmenili. O výživnom sa rozhoduje vždy podľa stavu existujúceho v čase rozhodnutia t.j. v čase vyhlásenia rozsudku. Pokiaľ teda po rozhodnutí súdu dôjde k zmene pomerov, či už na strane oprávneného alebo povinného, je potrebné vykonať vždy novú úpravu výšky výživného, aby zodpovedala aktuálnemu stavu. Aj pri rozhodnutiach o výživnom pre maloleté deti platí zásada uvedená v § 121 CMP, z ktorej okrem iného vyplýva, že predchádzajúci rozsudok nemožno

zmeniť, ak pomery, ktoré boli rozhodujúce pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom sa dosiaľ nezmenili.

28. Súd skúmal, či došlo na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodičov k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozsudku o výživnom. Naposledy bola vyživovacia povinnosť určená rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. 5P/58/2014 - 47 zo dňa 10.11.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 5P/58/2014 - 66 zo dňa 22.12.2014 a v spojení rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17CoP/13/2015 - 78 zo dňa 01.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2015 a do určenia výroku o výživnom dňa 15.04.2015. Na základe návrhu otca na zníženie výživného sa súd zaoberal znížením výživného v konaní 10P/3/2017, kedy súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 02.02.2018 rozhodol tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol. Po odvolaní otca dieťaťa rozsudok okresného súdu bol potvrdený aj Krajským súdom v Banskej Bystrici, rozsudkom 13CoP/26/2018 zo dňa 25.09.2018, ktorý nadobudli právoplatnosť dňa 05.10.2018. Súd konštatuje, že od predchádzajúceho rozhodnutia uplynula len veľmi krátka doba, no napriek tejto skutočnosti súd skúmal, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov a na strane maloletého dieťaťa.

29. Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že od posledného konania, v ktorom sa súd zaoberal výškou výživného a zmenou pomerov na strane otca k nijakej podstatnej zmene nedošlo. V čase rozhodovania okresného súdu v konaní 10P/3/2017 otec maloletého dieťaťa bol vo výkone väzby, pričom v čase terajšieho rozhodovania súdu bol otec vo výkone trestu odňatia slobody. Otec dieťaťa vzhľadom na svoje protiprávne konanie nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, stratil tak zamestnanie, ktoré vykonával pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, čím sa vlastným pričinením pripravil o pravidelný príjem.

30. Na strane matky došlo k zmene zamestnania, matka nastúpila od 01.01.2019 do nového zamestnania, jej príjem vzrástol cca o 200,-Eur, avšak z vyjadrenia matky súd zistil, že reálna finančná hotovosť s ktorou môže mesačne hospodáriť sa nezmenila. V predchádzajúcom zamestnaní, kde pracovala ako čašníčka, si privyrobita aj na tzv. „tringeltoch“, čiže príjem, ktorý mala k dispozícii a s ktorým mohla reálne nakladať sa nezmenil. Rovnako matka uviedla, že náklady na bývanie nijakým zásadným spôsobom nevzrástli, mierne vzrástli náklady na výživu a ošatenie maloletého.

31. Z vykonaného dokazovania má súd za to, že k zásadnej zmene pomerov, či už na strane povinného alebo oprávneného nedošlo, pričom všetky tieto okolnosti boli už zohľadnené v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom v konaní 10P/3/2017, v ktorom bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Zároveň súd uvádza, že považuje výšku výživného, ktorá bola otcovi naposledy určená vo výške 140,-Eur mesačne za primeranú.

32. V závere súd pre úplnosť dodáva, že z hľadiska posúdenia možností a schopností povinného rodiča nie je významné, že otec je opakovane vo väzbe a v čase rozhodujúcom pre určenie výživného vo výkone trestu odňatia slobody. Otec maloletého sa sám bez vážneho dôvodu pripravil o možnosť zabezpečovať primeraný zdroj príjmov, pričom skutočnosť takejto povahy nemôže byť posudzovaná v neprospech jeho maloletého syna. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať, nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Princíp potenciality má totiž prednosť pred princípom fakticity. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičom je jeho zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe, súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, tzn. príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojim konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu, a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Konanie povinného, ktorý sa sám bez vážneho dôvodu, teda nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania s vyšším príjmom, naplnilo dokonca znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody a pri výkone došlo k poklesu až k strate jeho príjmov. Aj v takomto prípade je na mieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa povinný vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor oprávneného, teda maloletého dieťaťa. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, by viedol k absurdným dôsledkom medzi iným k tomu, že povinný by sa svojim úmyselným násilným konaním s následnou

väzbou a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody zbavil (alebo mohol zbaviť) svojej vyživovacej povinnosti (Rozsudok NS SR 3Cdo 236/2018).

33. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP je odvolanie možné odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 376 Civilného mimosporového poriadku ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.